

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ordet og Troen efter Christi egen Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 293. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1857_1200-txt-shoot-idm269/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

iblandt os, i det Troens og Haabets og Kjaerlighedens Ord af Vorherres Jesu Christi egen Mund, med „hans egen Røst“, som lyder til os alle fra ham, ved hans egne Indstiftelser: den hellige Daab og den hellige Nadver, og at dette Guds Raades Ord vel er det samme, som Apostel-Skriften beskriver og giver Vidnesbyrd, men kan naturligvis ikke findes, og findes derfor naturligvis ikke heller levende og kraftig, er ingenlunde „Mund og Liv“ i den døde og slumme Bogstav-Skrift, og har ingenlunde i Bogstav-Skriften, men kun i den troende, uadødelige Menigheds Mund, som Christi Evangeliums lydelige Bekjendelse, hørsøfede Forkyndelse og glade Lovsang, sit levende, almeengyldige og uroffelige Vidnesbyrd.

Lad os dog betænke, hvad det vil sige og har at betyde, at da „Ordet blev Kød“ for at boe hos os med den Eenbaarnes Herlighed, da Guds-Ordet, den himmelske Faders eenbaarne Son, aabenbared sig paa det klareste i menneskelig Skikkelse med guddommelige Ord og Gjerninger; da finder vi, i alle de fire Evangelier, Skriftefloges Møde blandt hans Tilhørere, som fristede ham og stod ham eiter Livet, men vi finder kun en eneste Skrifteflog, som virkelig kom til ham for at finde det evige Liv, og at selv denne eneste Skrifteflog, som vi finder i venlig Samtale med Herren, Nikodemus nemlig, selv han kom kun til Jesus om Natten, fordi han af Menneske-Frygt ikke turde om Dagen, selv hos Nikodemus roffedes Troen paa den guddommelige Lære-Mester, saasnart han viste ham til „Gienfødelsens Bad“ og til Mandens Dampvogn,

som kun kan høres, for at finde det evige Liv, og han kom aldrig mere til Herren, for han laae Ligg, jaa det er endnu et Spørgsmaal, om selv hans Tro nogenstude blev ret levende!

Lad os fremdeles betænke, at alle Herrens tolv Apostler var u lærde Mænd, og at den Trettende, hans eneste skriftefloges Apostel, Paulus, først berde til hans arrigste Fiender, og maatte af den himmelfarne Frelser ligesom med Bold og Magt drives til Omvendelse og Tro, og lad os da heller forundre os over, at dog nogle Skriftefloges hos os give Herrens Munds Ord Magt og søge deri det evige Liv, end over, at de ikke er langt flere.

Vi vil nu ikke her indlade os i en dybere Undersøgelse om Grunden til, at skiont Herren selv, som Krevet staaer, har vidnet, at det er af Ordet som det udgaaer af Guds Mund, at Mennesket lever, og skiont Apostel-Skriften heel igiennem vidner om Herrens Munds Ord, som han med Mund og Liv lægger sin Menighed i Munden, saa holder det dog netop haardt for de Skriftefloges at komme til dette Herrens mundlige Ord, for deraf at jaae Livet; men vi vil kun, ligesom i forbigaaende, bemærke, at da Bogstav-Skriften, skiont den ikke engang er et Skjæge-Villede af det mundlige Ord, men ligner det slet ikke, og er da kun et vilkaarligt Tegns deraf, dog fører Titel af Ord paa alle Tungemaal, saa er for de Uoplyste Sammenblandingen og Forvekslingen af „Lale og Skrift“ ikke blot meget skissende, men hardad uundgaaelig, da selv Kvinden, der dog godt jeler, at der er jaaume Forskel paa det kjaerlige Ord, som finder

